

Ștefan Augustin Doinaș

„Fraza Lui Doinaș”

**Editura Concordia
2019**

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

DOINAȘ, ȘTEFAN AUGUSTIN

Fraza Lui Doinaș/Ștefan Augustin Doinaș - Arad - Concordia, 2019

ISBN 978-606-627-121-9

821.135.1

Editura Concordia Arad

Tel/Fax: 0257-533143; Mobil: 0743-881063

e-mail: office@editura-concordia.ro; stetcupetru@yahoo.com

web: www.editura-concordia.ro

Editură înregistrată la Consiliul Național al Cercetării Științifice din
Învățământul Superior

Editor: Petre Ștețcu

Redactor de carte Ovidiu Balint

Tipărit la : Tipărit la Tipo STAMPA S.R.L. Arad

Tel.: 0257-349004; Mobil 0743-258782

e-mail: stampasrl@yahoo.com

Culegere: Ovidiu Balint

Procesare computerizată: Petru Ștețcu

Corectură: Ovidiu Balint

Machetare: Petru Ștețcu

Procesare PDF: Petru Ștețcu

Coperta: Andrei Hedeș; Claudia Rațiu

Toate drepturile asupra acestei ediții aparțin editurii. Reproducerea, fie și parțială și pe orice suport, este interzisă fără acordul prealabil al editorului, fiind supusă prevederilor legii drepturilor de autor.

ÎN LOC DE PREFAȚĂ

Cartea restituie cititorului textele scrise de Ștefan Augustin Doinaș în cotidianul „Agenda zilei de Arad”, în chiar ultimul an al vieții poetului.

Genul publicistic mi-a fost propus chiar de către Ștefan Augustin Doinaș, pe care, pe vremea când eram redactorul șef al cotidianului, îl invitasem să se alăture corpului redacțional, în calitate de senior editor.

„Fraza lui Doinaș” surprinde, critică și ironizează într-un stil de aforism realitatea zilei anilor 2001 și 2002. Însă, textele par adaptate realităților de peste aproape 20 de ani. De data asta, „Fraza lui Doinaș” ne surprinde pe noi, cititorii, prin actualitatea lor.

Ovidiu Balint

Luni, 17 decembrie, 2001

Memorandumul de regionalizare a țării, propus de câțiva intelectuali români și maghiari, nu cred că poate fi, deocamdată, nici conceput, nici realizat exclusiv pe considerente economice și administrative.

Mentalitatea noastră, a românilor, dar mai ales mentalitatea maghiarilor, sunt prea încărcate de greutatea politicii și a trecutului istoric, ceea ce face imposibilă chiar și discutarea unei asemenea idei, într-un climat propriu, purificat de orice ingerință ultranaționalistă.

Marti, 18 decembrie, 2001

Viața în haită pare să fie numitorul comun al partidelor noastre politice. Acum câțiva ani, când a fost chemat în fața instanței, Corneliu Vadim Tudor s-a dus însoțit de ciracii săi din PRM pentru a intimida justiția. Anul trecut, o turmă de PDSR-iști l-a însoțit pe colegul lor Gabriel Bivolaru, chemat în fața tribunalului. Anul acesta, Ioan Mureșan, fostul ministru țărănist, a avut parte de un alai similar când a fost convocat de magistrați. La ce se poate aștepta o țară condusă de asemenea bărbați politici?

Miercuri, 19 decembrie, 2001

Cândva, chiar și la noi, politica era făcută de oameni foarte bogați, adunați să elaboreze legi în favoarea celor săraci. Astăzi, cetățeanul oarecare intră în politică pentru a se îmbogăți cât mai repede. Dacă nu reușește să devină miliardar în timpul unei legislaturi, se consolează cu faptul că a devenit VIP, chiar dacă nimeni nu crede în importanța lui.

Joi, 20 decembrie, 2001

Eliminarea vizelor pentru călătoriile în spațiul Schengen este un cadou pe care puterea actuală din țara noastră îl face celor bogați. Ce vor face, însă, românii săraci care nu pot avea asupra lor la graniță o sută de euro, de persoană, pentru fiecare zi de ședere în străinătate? PSD-ul, partidul lui Adrian Năstase, face o discriminare care vine în contradicție cu primirea sa în Internaționala Socialistă!

Vineri, 21 decembrie, 2001

Dacă fenomenul cultural s-ar bucura de aceeași atenție din partea sponsorilor ca și fenomenul sportiv, am putea să sperăm că dictonul „Mens sana in corpore sano” se va realiza. Dar, așa cum se văd lucrurile la noi, corpul sănătos al poporului riscă să adăpostească o minte bolnavă.

Sâmbătă, 22 decembrie, 2001

Când o mulțime de oameni (chiar dacă aceștia nu sunt mai mulți de zece) scandează numele unui bărbat politic, așa cum se scanda cândva „Stalin! Stalin! Stalin!”, un regim dictatorial s-a și instalat deja în mentalitatea poporului. Din acel moment și până la înscăunarea efectivă a unui nou „geniu al Carpaților” are loc perioada de incubație a tiraniei.

Luni, 24 decembrie 2001

Adeptii fiecărei religii pretind că religia lor deține adevărul absolut. Singurul adevăr absolut este, însă, acela că Dumnezeu se revelează în mod diferit celor ce cred în El.

Sâmbătă, 29 decembrie 2001

Este liber numai cel care respectă **din convingere** legea.

Luni, 31 decembrie 2001

Schematic vorbind, România Mare s-a realizat prin unirea unei provincii a moftangiilor cu o altă provincie a românilor lipsiți de umor. Nu e normal ca ființa noastră națională să aibă un ochi care râde și un ochi care plânge?

Sâmbătă, 5 ianuarie 2002

Majoritatea română din Basarabia ar putea să învețe de la majoritatea maghiară din Transilvania cum se apără identitatea națională: prin limbă, prin tradiții, prin cultură și cum se luptă pentru unirea cu Patria Mună.

Luni, 7 ianuarie 2002

Cea mai jalnică tragi-comedie care s-a jucat în fața poporului român a fost în momentul când, în Parlament, discursul anti-corupție al lui Ion Iliescu a fost frenetic aplaudat de marii corupți din PSD.

Marti, 8 ianuarie 2002

Timp de peste un deceniu, România a pierdut în fiecare an trenul Istoriei. Acum, garnitura euro-atlantică nici nu mai oprește la București. Șeful de stat e Ion Iliescu și impiegatul Adrian Năstase agită degeaba stegulețul roșu.

Miercuri, 9 ianuarie 2002

Politicienii au învățat o nouă „poveste cu cocoșul roșu”: intrarea României în structurile euro-atlantice, NATO și UE. Folclorul nostru indică această dată, mereu amânată, prin expresiile „la Sfântul Așteaptă” și „la Paștele Cailor”.

Joi, 10 ianuarie 2002

Nu realitatea contează, ci imaginea ei. Puterea de azi confirmă acest adevăr. Politica nu mai este știința ce va asigura prosperitatea tuturor, ci ARTA de a masca grimasa amară a celor săraci și cinstiți sub rânjetul satisfăcut al celor bogați și corupți.

Vineri, 11 ianuarie 2002

Mareșalul Ion Antonescu este personajul tragic al Istoriei noastre contemporane. Cei care vor să-i dea jos statuia de pe soclu sunt, dintr-o parte legionarii, din cealaltă parte comuniștii.

Sâmbătă, 12 ianuarie 2002

Orice scriitor de talent, care se pune în slujba Puterii, devine un propagandist ideologic. Opera lui ajunge din ce în ce mai telegenică, mai venerabilă datorită bărbii sale albe. A se vedea cazul Adrian Păunescu. Pe un asemenea scriitor nu-l interesează ARTA, ci PUTEREA.

Luni, 14 ianuarie 2002

„Acarul Păun” este numele generic al subalternului pedepsit pentru greșelile șefului său. E o instituție tipic românească, o branșă a Ministerului Public, în care nu se petrece nici o eroare judiciară. Putem fi siguri că cel care plătește cu capul său, cu averea sa, cu onoarea sa, este întotdeauna un nevinovat.

Marți, 15 ianuarie 2002

Capitalismul românesc se dezvoltă pe extreme: bogații devin tot mai bogați, săracii - tot mai săraci.

Miercuri, 16 ianuarie 2002

Muți se miră de componența Academiei Române, și se întreabă: de ce nu a fost primit cutare sau cutare? Acestora aș vrea să le spun că Istoria se repetă: în România se va găsi întotdeauna un Nicolae Iorga (mai mare sau mai mic) care se va opune ca un Eugen Lovinescu (mai mare sau mai mic) să intre în Academia Română.

Joi, 17 ianuarie 2002

Titus Popovici susținea că membrii Academiei Române se împart în trei categorii: academicieni, cacademicieni și gagademicieni.

Prozatorul nu știa că el însuși face parte din a doua categorie.

Vineri, 18 ianuarie 2002

Stăpânii tranziției românești sunt parlamentari de plastic și miliardari de carton.

Primii dețin puterea politică, ceilalți au în mână puterea financiară.

Se pare că România de azi nu mai are material pentru a modela adevărate caractere.

Sâmbătă, 19 ianuarie 2002

„Garda moare, dar nu se predă”, era lozinca trupelor de elită care-l apărau pe Napoleon. Fanaticii lui Ceaușescu au avut altă deviză: „Securitatea dispare, dar supraviețuiește”.

Luni, 21 ianuarie 2002

Celor mulți nu le place să gândească. Pentru ei „haosul democrației” (câte capete, atâtea păreri) nu se compară cu „ordinea dictaturii”: un singur creier care poruncește, 20 de milioane de indivizi care execută.

Marți, 22 ianuarie 2002

Într-un raport al Consiliului Europei se spune că, în România, rromii sunt „discriminați pe scară largă”.

Mă întreb: oare un țigan sărac suferă mai mult decât un român sărac?

Oare un țigan miliardar huzurește mai puțin decât un român miliardar?

Miercuri, 23 ianuarie 2002

Balkanismul definește nu un spațiu geografic, ci o etică și o psihologie.

Tragedia noastră constă în faptul că noi, românii, suntem balcanici sufletește.

Joi, 24 ianuarie 2002

Mineriadele au fost repeiții generale ale instaurării dictaturii în România. Premiera absolută va avea loc în momentul în care Miron Cozma ar ieși din închisoare și Corneliu Vadim Tudor ar ajunge la Cotroceni.

Vineri, 25 ianuarie 2002

Premierul Adrian Năstase a pornit la lupta împotriva corupției purtând ochelari de prezbit. El nu-i vede pe cei din apropierea sa, ci doar pe cei de la distanță. De aceea nu i-a demascat pe marii corupți din Guvern și Parlament, ci i-a sancționat pe micii afaceriști din Consiliul Municipal al Capitalei.

Sâmbătă, 26 ianuarie 2002

Poetul psalmodiază: „nu de moarte mă tem, ci de veșnicia ei”. Poporul parafrizează: „nu te soartă fug și tremur, ci de strășnicia ei”.

Luni, 28 ianuarie 2002

Anul 2002 este Anul Cultural I.L. Caragiale. Cu această ocazie sper că vom ajunge să constatăm că autorul *Scrisorii pierdute* nu este un scriitor comic, ci un comediograf tragic.

Marți, 29 ianuarie 2002

Este bine ca în anul cultural I.L. Caragiale să ne punem
întrebarea: „De ce s-a autoexilat nenea Iancu la Berlin”?

Miercuri, 30 ianuarie 2002

La noi, un scandal nu poate fi înăbușit decât de apariția unui nou scandal: cele trei rapoarte „Armagedon” arată că viața noastră politică nu poate face abstracție de „cazul Vântu” decât întorcându-se mereu la „cazul Vântu”.

Joi, 31 ianuarie 2002

Prezența trupelor române în Afganistan vrea să fie un fel de „cui al lui Pepelea” românesc în Asia.

Vineri, 1 februarie 2002

Cine se teme de maghiarizarea Transilvaniei să ia
aminte la rusificarea Basarabiei!

Sâmbătă, 2 februarie 2002

Discreditarea miturilor naționale în ochii copiilor și a tinerilor este un semn de anemie patriotică.

Istoria României riscă să fie înlocuită în curând cu istoria Hollywood-ului?

Luni, 4 februarie 2002

Când „primul bărbat în stat” (Ion Iliescu) sare să îl apere pe „al doilea bărbat în stat” (Nicolae Văcăroiu), cine mă va apăra pe mine, cetățeanul anonim care sunt „ultimul bărbat în stat”?

Marți, 5 februarie 2002

Limba română are două dialecte practicate de clasa noastră politică: limba de lemn și limba personajelor lui Caragiale.

Miercuri, 6 februarie 2002

Marele pictor spaniol Goya scrie că „somnul rațiunii naște monștri”. Marele zugrav al moravurilor românești, I.L. Caragiale, lasă să se înțeleagă că la noi „somnul națiunii naște monștri”.

Joi, 7 februarie 2002

Dimineața, când se privește în oglindă, parlamentarul român se întreabă: azi cu cine seamăn, mai mult cu Trahanache sau cu Conu Leonida?

Vineri, 8 februarie 2002

Câteodată îmi vine să spun că UDMR are în România exact rolul pe care l-a avut Calul Troian în Troia. Dar pentru că sunt prieten cu Ungurii, mă abțin...

Sâmbătă, 9 februarie 2002

Se pare că semnarea unui contract între primarul Aradului și firma americană Turco Energy Group, pentru preluarea centralei termice din localitate, nu-i va „încălzi” deloc pe arădeni. Să fie adevărat că, în felul acesta, Primăria din Arad pierde milioane de dolari?

Luni, 11 februarie 2002

Timpul lui Caragiale a început cam demult, poate de pe vremea fanarioșilor. Și - din păcate - nu sunt semne că s-ar încheia prea curând.

Marti, 12 februarie 2002

Punerea sub anchetă a unor cadre didactice, ca și interdicția ca profesorii să dea ore particulare dovedesc că, pentru a ajunge la adevărații corupți de anvergură, Puterea actuală știe să creeze diversiunea necesară, exact ca pe timpul „moralității roșii”.

Miercuri, 13 februarie 2002

La noi, așa cum am mai spus, stânga și dreapta nu înseamnă nimic în politică. Guvernul nostru de azi, care se pretinde socialist, practică de fapt o politică economică net capitalistă, așa cum ne-o dictează factorii financiari externi și ambițiile noastre pripite de a intra în Uniunea Europeană.

Joi, 14 februarie 2002

O mică întrebare: cum poate spera Puterea (în caz că realmente dorește așa ceva) să aibă o Opoziție puternică - fapt care ar constitui o garanție a democrației - dacă Legea secretului de stat bagă pumnul în gură celor care au o altă opinie decât PSD?

Vineri, 15 februarie 2002

Pe vremea lui Caragiale, Mitică al său avea caracter - de Mitică. Astăzi, Mitică al nostru are un resort interior de hopa-Mitică...

Sâmbătă, 16 februarie 2002

De la generalii Chițac și Stănculescu (care nu au făcut ce au făcut în timpul Revoluției din 1989, eveniment soldat cu sute de morți) și până la directorii băncilor falimentare (eveniment soldat cu pagube de miliarde de lei din banul public) nimeni nu a fost găsit vinovat, nimeni nu a fost condamnat... Să tot trăiești într-o asemenea țară a lui Mămăligă Vodă!...

Luni, 18 februarie 2002

Pentru spălarea banilor escrocii noștri din lumea financiară și-au găsit niște „dascăli” de mâna întâia: mafia italiană.

Marti, 19 februarie 2002

Comuniștii nu au distrus și confiscat numai baza materială a burgheziei noastre, adică proprietatea particulară. Ei au distrus și confiscat în același timp baza morală a individului - demnitatea umană. „Omul nou” visat de bolșevici trebuia neapărat să-și piardă respectul de sine devenind delator.

Miercuri, 20 februarie 2002

„Ca la noi, la nimeni!” Această vorbă tristă se confirmă. Iată: numai noi, românii (și coreenii) mai suntem un popor secționat în două state diferite. Numai în Republica Moldova, țară populată de „frații noștri” basarabeni, se află la Putere un partid comunist (exceptând, firește, Cuba și China). Nu suntem noi cei mai originali dintre europeni?

Joi, 21 februarie 2002

De ce să ne mirăm că în Republica Moldova românii basarabeni i-au votat pe comuniștii care l-au adus ca președinte de stat pe Voronin, dacă românii din România se lasă fascinați de PRM, partid extremist care-l va aduce președinte pe clovnul național, Corneliu Vadim Tudor?

Vineri, 22 februarie 2002

Au existat fel de fel de dictaturi: fascistă, comunistă, nazistă, franchistă etc. După opinia cuiva, pe noi ne paște o dictatură mafiotă.

Sâmbătă, 23 februarie 2002

Există patrioți optimiști, foarte satisfăcuți de cum merg treburile personale, care strigă: E foarte bine! Și există patrioți frustrați în ce privește imaginea și iubirea față de națiune, care reclamă: E din ce în ce mai rău! Aceștia sunt pesimiștii și adesea vor fi acuzați de trădare de țară...

Luni, 25 februarie 2002

Unii politicieni ne pun întrebarea: Cine să-l aleagă pe președintele țării - Poporul sau Parlamentul? Cragiale ne-ar propune următoarea dilemă: În cine aveți mai multă încredere - în Mache, Tache, Lache, Mitică, conul Leonida, Pristanda, Rică Venturiano și Cetățeanul Turmentat? Sau în Trahanache, Dandanache, Brânzovenescu și Cațavencu?

Marți, 26 februarie 2002

Încă o dată, pentru noi, românii, se confirmă un adevăr istoric: frigul siberian nu începe dincolo de Urali, ci dincolo de Prut.

Miercuri, 27 februarie 2002

Democrația este un corp politic incapabil să-și secrete - în mod firesc - anticorpii necesari autoapărării. Pentru a se apăra pe sine, Democrația trebuie să recurgă la armele Dictaturii.

Joi, 28 februarie 2002

Unele vise se transformă, de-a lungul Istoriei, atunci când Națiunea doarme, în adevărate coșmaruri. De pildă, visul Reîntregirii Patriei, al unei României Mari, a devenit azi un coșmar: nici nu mai îndrăznim să ne gândim la revenirea Basarabiei la Patria-Mumă...

Vineri, 1 martie 2002

Premierul Năstase a retras tichetele de masă ale profesorilor (în valoare de 400.000 lei), dar în schimb le-a dat un spor de 5 procente la salariu (în valoare de 100.000 lei). Așadar, PSD și-a ținut una din promisiunile electorale...! O așteptăm pe următoarea...

Sâmbătă, 2 martie 2002

Am avut un vis frumos, un vis al Adevărului. Copilul meu îmi spunea nepotului său: Dacă fiul tău nu va încheia odată Reforma, stră-stră-stră-bunicul tău nu va mai apuca să intre în Uniunea Europeană...

Luni, 4 martie 2002

Unii vor să bage pumnul în gura ziariștilor. De la cine vom afla, atunci, adevărul? Va trebui să ascultăm din nou posturile de radio străine - „Europa liberă”, „Deutsche Welle”, „Vocea Americii”, exact ca pe vremea dictaturii roșii.

Marți, 5 martie 2002

Există popoare care se nasc - politic vorbind - mature.
Noi, românii, nu facem parte din categoria unor asemenea
monștri ai Istoriei...

Miercuri, 6 martie 2002

Occidentul ne privește ca pe un organ străin, ca pe un implant greu de acceptat în organismul unei străvechi civilizații. În schimb, Rusia se uită la noi ca la o parte a sa, pe care a stăpânit-o mereu și la care nu vrea să renunțe nici astăzi.

Joi, 7 martie 2002

Nu granițele geografice ne despart de străini, ci înstrăinarea de propria noastră esență și de interesele naționale.

Vineri, 8 martie 2002

În politică, grotescul are întotdeauna o componentă tragică.

Sâmbătă, 9 martie 2002

Tezaurul de la Pietroasa nu este decât o foarte mică parte din bogățiile pe care Rusia continuă să ni le fure.

Luni, 11 martie 2002

Când nu vei mai putea să intri în biserică, îți vei scrie numele pe nisip ca Maria Egipteanca.

Marti, 12 martie 2002

Zorile roşesc, pentru că ziua crapă de ruşinea ororilor
pe care le va adăposti.

Miercuri, 13 martie 2002

Pentru cultură, subcultura este mai periculoasă decât anti-cultura, pentru că umblă cu cioara vopsită.

Joi, 14 martie 2002

Schimbarea vieții vine din Apus. Înghețarea vremurilor
- din Răsărit.

Vineri, 15 martie 2002

„Tiranii mor întotdeauna prea târziu”, scrie undeva Emil Cioran. Așa e, din păcate. Numai că trebuie să observăm că zilele lor de domnie nu le sunt date de Dumnezeu, ci de poporul pe care îl asupresc.

Sâmbătă, 16 martie 2002

Puful din pernele care garnisesc fotoliile comode ale politicianilor de pretutindeni este extras din economiile cetățenilor, ca din penele unor găște care au uitat demult să zboare...

Luni, 18 martie 2002

Parlamentul nostru mi se pare cea mai risipitoare instituție a țării. Uitați-vă la miliardele cheltuite pentru “dotarea” aleșilor poporului! Și toate sumele uriașe puse la dispoziția lor (salarii, indemnizații, diurne, prime, mașini de lux, camera de hotel, bilete de avion etc.) sunt aprobate de cine credeți? Chiar de către ei înșiși...

Marți, 19 martie 2002

Restricțiile de pe vremea lui Ceaușescu le obligau pe femei să facă mai mulți prunci, ca să crească populația țării. Libertinajul de azi le lasă să-și ucidă sau abandoneze copiii, de îndată ce i-au născut.

Miercuri, 20 martie 2002

Valorile tac. Impostura face gălăgie.

Joi, 21 martie 2002

Nu căuta să pari. Încearcă să fii.

Vineri, 22 martie 2002

Dacă - urmând exemplul unor peremiști - toate deșeurile politicii noastre vor fi primite în PSD, partidul lui Adrian Năstase are toate șansele de a deveni „groapa de gunoaie” a României.

Sâmbătă, 23 martie 2002

La noi, în România, nici un înalt demnitar care s-a dovedit a fi incapabil nu practică o metodă curentă în alte țări civilizate: demisia.

Luni, 25 martie 2002

Este, oare, Adrian Năstase arogant, așa cum l-a caracterizat Ion Iliescu? Unii gazetari susțin că premierul suferă de bulimie: nu se satură de putere.

Miercuri, 27 martie 2002

„Democrația originală” de la începutul anilor 1990 a fost exact ca primăvara înșelătoare din februarie, care vine prea devreme: a întârziat sosirea adevăratelor zile cu soare.

Joi, 28 martie 2002

Pe timpul Revoluției din 1989 și imediat după aceea am trăit o „teroare fără teroriști”. Acum avem parte de o „corupție fără corupți”.

Vineri, 29 martie 2002

Nici un guvern român care a văzut „luminița de la capătul tunelului” n-a precizat despre care luminiță este vorba: de la intrarea sau de la ieșirea din tunel.

Sâmbătă, 30 martie 2002

Guvernul comunist din Basarabia face jocul Rusiei în speranța că Moscova va ajuta Chișinăul. Pe cine a ajutat vreodată Moscova, fără a-i pune cizma pe grumaz?

Luni, 1 aprilie 2002

Ați observat cât de netedă este gândirea politică a unui șef de partid, care se declară „salvator al neamului”? Știți de ce? Pentru că este produsul unui creier fără circumvoluțiuni.

Marți, 2 aprilie 2002

În opinia unora, carența omului de cultură stă în faptul că nu face destul culturism.

Miercuri, 3 aprilie 2002

Bătrânețea își are frumusețea sa. Cu condiția de a nu-i face nici o „operație estetică”.

Joi, 4 aprilie 2002

Ca și în poezie, sinceritatea în politică este un pașaport expirat.

Vineri, 5 aprilie 2002

Narcis n-a trecut niciodată de la adorația imaginii sale la contemplarea propriului buric. Guvernul României, da!

Sâmbătă, 6 aprilie 2002

Ca să putem rezista în fața prețurilor „aberante” ale întreținerii (electricitate, gaze...) premierul propune să le plătim numai pe jumătate iarna, iar cealaltă jumătate urmând să o achităm în timpul verii. Pe cine vrea să păcălească Păcală?

Luni, 8 aprilie 2002

A vinde o uzină la prețul de 1 (un) euro arată co noi, românii, avem acum nevoie de străini, nu pentru a ne aduce bani în țară, ci pentru administra corect bogățiile (sau sărăciile) țării.

Marți, 9 aprilie 2002

Cioran scrie că dictatorii mor întotdeauna prea târziu.
Eu aș zice că demagogii întotdeauna la momentul potrivit.

Miercuri, 10 aprilie 2002

Marea politică se face solemn și simplu, ca la Porțile Paradisului. Mica politică se face vulgar și gălăgios, ca la ușa cortului.

Joi, 11 aprilie 2002

A-i propune lui Vladimir Putin „să ne dea îndărăt” Basarabia, iar noi - în schimb - să ne abținem de a intra în NATO și în UE, indică un troc demn de gândirea politică a unei precupețe din Obor.

Vineri, 12 aprilie 2002

Actul de demnitate, prin care doi actori excelenți - Valeria Seciu și Marcel Iureș - au refuzat premiile acordate de Ministerul Culturii și cultelor, nu s-a bucurat de atenția presei. Actul de vulgaritate, prin care Gheorghe Hagi și Gigi Becali s-au insultat reciproc cu o profunzime de expresii agramate, a fost mult mediatizat. Nu e clar în ce țară trăim?

Sâmbătă, 13 aprilie 2002

La întrebarea „Câți ani ai?”, omul înțelept răspunde liniștit: „Nu știu câți mai am...”

Luni, 15 aprilie 2002

Două partide - PNL și PSD - au dezbătut, destul de furtunos, problema tineretului. Oare numai aceste formațiuni politice au nevoie de cadre noi?

Marti, 16 aprilie 2002

Nu mă miră atracția politică pe care formațiunea lui Dan Voiculescu o exercită. Nu este oare PUR cel mai bogat partid din România?

Miercuri, 17 aprilie 2002

Un popor mare face Istorie. Un popor mic
supraviețuiește de-a lungul Istoriei făcute de alții.

Joi, 18 aprilie 2002

Nu parlamentarii sunt vinovați pentru incapacitatea lor politică, ci cei care au trimis în Parlament niște indivizi incapabili.

Vineri, 19 aprilie 2002

Uneori, democrația - care este domnia majorității - permite tirania minorităților.

Luni, 22 aprilie 2002

Când Ceaușescu a pronunțat cuvântul prevedere (cu accent pe silaba antepenultimă), în loc de prevedere (cu accent pe penultima silabă), el n-a „stricat” numai limba română, ci și firea Românului.

Marti, 23 aprilie 2002

Mesajul naționalist este surogatul politic al tuturor partidelor care nu au doctrină socială precisă. Când nu mai poți să-i dai poporului pâine, îi dai să rumege cuvântul Patrie.

Miercuri, 24 aprilie 2002

Cine nu s-a înecat în Mureș, în dreptul Cetății, într-o zi de Rusalii (ca mine), acela nu știe ce gust poate să aibă apa potabilă a Aradului...

Joi, 25 aprilie 2002

Nu căuta să pari. Încearcă să fii.

Luni, 29 aprilie 2002

Ideile sunt ca lichidele: iau forma capului în care intră.

Marti, 30 aprilie 2002

Nu e greu de anticipat scenariul turului 2 al alegerilor prezidențiale din Franța. Ca și la noi, electoratul se va trezi la timp și se va mobiliza pentru a bloca drumul spre Putere al extremismului.

Miercuri, 8 mai 2002

Ați observat cât de mult seamănă limbajul liderilor de dreapta - Jirinovski, Le Pen, Vadim Tudor etc...? Puține idei, limbă demagogică de lemn, o ploaie de promisiuni sociale și o grindină de insulte la adresa adversarilor politici.

Joi, 9 mai 2002

Cine-l insultă pe aproapele său își poartă scuipatul pe propriul obraz.

Vineri, 10 mai 2002

Valorile nu se creează prin vot democratic. Dar pot fi impuse prin asemenea procedeu.

Sâmbătă, 11 mai 2002

Marii noștri corupți sunt vizibili ca teroriștii din anul 1990. Nu-i putem descoperi, nu-i putem identifica: le simțim numai efectele.

Unele mortale.

Luni, 13 mai 2002

Câteva bănci au falimentat. Dar nimeni, în România de azi, nu plătește pentru faptul acesta. Separe că, la noi, singurii vinovați sunt păgubașii.

Marti, 14 mai 2002

Pentru ca văcarul să nu se supere pe sat, nici Statul nu se supără pe Văcăroiu.

Miercuri, 15 mai 2002

Vi se pare amuzant ca într-o țară care a devenit vestită în lume prin Dracula să fie astăzi atâta nevoie de un Vlad Țepeș?

Joi, 16 mai 2002

După larghețea iresponsabilă cu care risipesc banul public (expresia consacrată este „sug sângele poporului”), Senatul și Camera pot să rivalizeze - în materie de vampirism - cu „Dracula Parc”.

Vineri, 17 mai 2002

Guvernul vrea să stea de vorbă cu avocatul Ioanei Maria Vlas. Se pare că escroaca ar putea să divulge multe lucruri care nu ne convin.

Sâmbătă, 18 mai 2002

După cum se vede, speranțele de mâine ale României de azi depind de „schimbarea la față” a comuniștilor noștri de ieri.

Abia după trecerea a peste jumătatea de veac de așteptare Români pot să spună în sfârșit: „Au venit (și) americanii la noi!”

Luni, 20 mai 2002

În România de azi, actul de justiție ar trebui să înceapă
cu asasinarea justiției.

Marti, 21 mai 2002

Odată cu prăbușirea „imperiului financiar” al lui Sorin Ovidiu Vântu au fost păgubiți nu numai deponenții FNI, ci și creatorii de valori spirituale: „Premiul pentru excelență în cultură” a dispărut...

Miercuri, 22 mai 2002

Este bine ca Parlamentul să aprobe cât mai urgent gărzi de corp pentru C.V. Tudor: „Tribunul” este mult mai prețios ca bufon, decât ca martir.

Joi, 23 mai 2002

Oare n-ar fi fost mai bine ca banii cheltuiți pentru plantarea de palmieri la Mamaia să fie dați pentru Învățământ sau Sănătate?

Vineri, 24 mai 2002

O mică întrebare: cum poate spera Puterea (în caz că realmente dorește așa ceva) să aibă o Opoziție puternică - fapt care ar constitui o garanție a democrației - dacă Legea de stat bagă pumnul în gura celor ce au o altă opinie decât PSD?

Sâmbătă, 25 mai 2002

Prin faptul că li se spune disponibilizați, în loc de șomeri, oamenii care nu au unde să muncească nu o duc deloc mai bine.

Articol preluat din Agenda Zilei de Arad, din data de 26 aprilie 2002

Ultima scrisoare a maestrului către arădeni

În ziua de 26 aprilie 2002 Ștefan Augustin Doinaș împlinea 80 de ani. Pentru a marca evenimentul, Biblioteca Județeană „A.D. Xenopol” și Casa de Cultură a Municipiului Arad ar fi dorit să prilejuiască, luni, 29 aprilie, o întâlnire irepetabilă dintre maestru și publicul arădean.

Însă, Ștefan Augustin Doinaș nu a putut onora invitația. Firește, legat sufletește de „orașul formării sale intelectuale”, cum obișnuia să spună, maestrul ne-a adresat câteva gânduri, la ceas aniversar, gânduri pe care vi le împărtășim cu bucurie: „Stimați Domni și iubiți prieteni,

Am fost plăcut surprins de invitația Domniilor Voastre, dar nu m-am mirat peste măsură constatând generozitatea sufletească și călduroasa prețuire cu care mă copleșesc reprezentanții Aradului, orașul formării mele intelectuale.

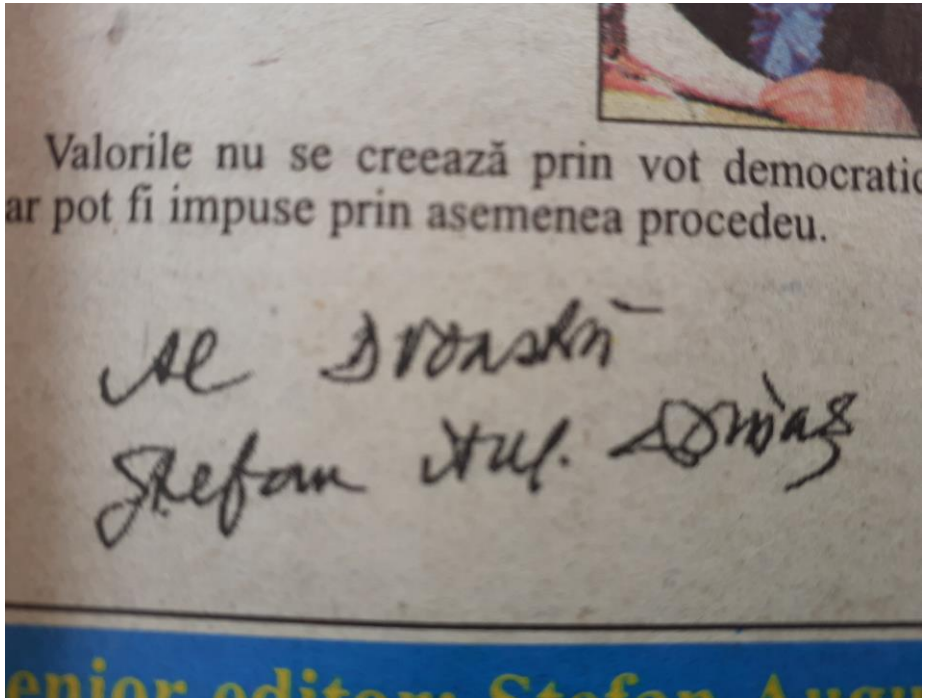
Aș dori enorm să pot răspunde afirmativ solicitării Domniilor Voastre. Din păcate, atât pentru mine, cât și pentru soția mea, o asemenea călătorie la Arad (fie cu trenul, fie cu avionul) e imposibilă, din motive de sănătate. Suntem amândoi conștienți că, în felul acesta, vom fi privați de câteva momente de mare satisfacție, dar nu avem încotro.

Vă mulțumesc din suflet că veți fi alături de mine într-un moment al vieții mele în care se amestecă - în părți egale - bucuria și melancolia. 80 de ani este un prag la care ești obligat să iei în considerare nu numai timpul care a trecut, ci cât anume ți-a mai rămas.

Cu prilejul aniversării mele, vă rog să ciocniți un pahar în sănătatea mea și să vă gândiți că - deși la distanță - suntem totuși împreună.

Vă îmbrățișez cu dragoste și cu multă recunoștință.

Al dumneavoastră, Ștefan Aug. Doinaș”

Nimeni nu avea de unde să știe că este ultima sa scrisoare.

Luni, 27 mai 2002

Personal, l-am cunoscut pe Ștefan Augustin Doinaș abia anul trecut, când conducerea Școlii Generale din Caporal Alexa (satul său natal) s-a decis să îi ceară poetului dreptul de a-i purta numele.

Până atunci, forța intelectualității sale o resimțisem doar din scrisul său. Privirea sa dezvăluia, însă, o și mai mare putere. Copleșitoare!

Pe de altă parte, nu aveai cum să nu de îndrăgostești de povestea de dragoste dintre Ștefan Popa, care avea să devină Augustin Doinaș, și Silvia Lia Popa, fostă prim-balerină a Operei Române din București.

Tragedia morții lor va îndolia pentru totdeauna cultura română. Poetul moare, iar dragostea o determină pe soție să îl urmeze pentru că așa au considerat că le este scris: să fie veșnic împreună! Nu știi dacă vom putea înțelege vreodată acest gest.

Despre poetul Ștefan Augustin Doinaș se pot scrie cărți întregi. Simpla enumerare a titlurilor sale ar ocupa un spațiu de invidiat în orice ziar din România. A fost una dintre cele mai pregnante personalități ale vieții culturale și civice din țara noastră, poet, unul dintre cei mai importanți traducători ai literaturii române, academician, cetățean de onoare al Aradului, doctor „honoris causa” al Universității Aurel Vlaicu din Arad, cel carea dat numele școlii din Caporal Alexa, pe băncile căreia a învățat să scrie.

Acum câteva luni de zile, mai precis anul trecut, l-a rugat pe poetul Vasile Dan, președintele Filialei Arad a Uniunii Scriitorilor din România, să îmi mijlocească o legătură cu Ștefan Augustin Doinaș spre a-l ruga împreună să accepte să devină senior editor al cotidianului nostru. N-am

crezut că va accepta. Nu văzuse ziarul și nu îi cunoștea structura. Eram într-o perioadă în care ziarul nostru voia să serelanseze și aveam nevoie de un astfel de patron spiritual. Ștefan Augustin Doinaș a acceptat. Mi-a mărturisit că nu se aștepta la această onoare. Mărturisirea m-a lăsat mut de emoție. Onoarea era a noastră, a arădenilor! De fapt, așa a și semnat pe prima pagină „Fraza lui Doinaș”, un gen de publicistică pe care pot spune că l-a inventat din nou, dacă a fost vreodat inventat: „Al dumneavoastră, Ștefan Augustin Doinaș”.

Maestre, Vă mulțumim! Dumnezeu să vă odihnească în pace!

Ovidiu Balint,
Redactor șef Agenda Zilei de Arad

„Sunt consternată de vestea stingerii lui Doinaş şi a soţiei sale. Au fost împreună în momentul decernării titlului de doctor honoris causa al Universităţii Aurel Vlaicu. Au fost împreună o viaţă. Şi împreună au trecut în eternitate. Intelectual de anvergură era dublat - fapt rarism în istoria culturii - de o admirabilă verticalitate morală.

Într-o disertaţie, devenită profesiune de credinţă, rostită în Aula Universităţii, Doinaş se considera un **„profet recunoscut în ţara lui”** , continuând apoi: „Simt că Aradul mă restituie în aceste momente de graţie”.

Despre Doinaş nu vom putea vorbi niciodată la timpul trecut. El va rămâne pentru totdeauna un reper fundamental al spiritualităţii româneşti”.

Prof. Univ. Dr. Lizica Mihuţ
Rector al Universităţii Aurel Vlaicu Arad

„Am luat la cunoștință cu tristețe de dispariție dintre noi a lui Ștefan Augustin Doinaș, care este o personalitate cunoscută a literaturii române, a culturii române, dar și cetățean de onoare al Aradului. Îmi exprim regretul profund și compasiunea pentru cei rămași în urma lor. Iar printre cei rămași ne putem numi și noi, arădenii, pentru că a plecat un om de al nostru, dintre noi.

Surpinderea și tristețea este aprofundată și de faptul că soția sa nu a avut puterea să suporte această pierdere și și-a pus capăt zilelor. Și acest fapt este aducător de durere.

Dispariția lui Ștefan Augustin Doinaș este cu adevărat o pierdere pentru Arad, pentru arădeni, pentru literatura română și pentru societatea românească”.

**Dipl. Ing. Dorel Popa (dec.)
Primar al municipiului Arad**

BIOGRAFIA LUI ȘTEFAN AUGUSTIN DOINAȘ

(n. 26 aprilie 1922 - d. 25 mai 2002)

Ștefan Augustin Doinaș împreună cu soția lui, Irinel Popa, în fața casei părintești din satul său natal Caporal Alexa, din județul Arad.

Fotografia a fost realizată în ziua în care Școala Generală din localitate a primit numele poetului, în prezența sa și a soției sale (Foto: Ovidiu Balint).

Ștefan Augustin Doinaș (pseudonimul literar al lui Ștefan Popa) s-a născut la 26 aprilie 1922 în localitatea Cherechiu, comuna Sântana din județul Arad, „într-o casă de oameni înstăriți” (este expresia folosită chiar de poet, într-o convorbire din 1998 cu publicistul Emil Șimăndan).

A fost un poet, eseist, traducător, deținut politic, academician, și politician român, senator în legislatura 1992-1996, ales în municipiul București pe listele partidului Alianța Civică. Senatorul Ștefan Popa l-a înlocuit pe senatorul decedat René-Radu Policrat de la data de 22 februarie 1993. În cadrul activității sale parlamentare, Ștefan Popa a

inițiat două propuneri legislative. A decedat la București în 25 mai 2002.

Împrejurarea, norocoasă în perioada dinainte de război, se va dovedi nefastă după instaurarea comunismului („Pe vremea represiunii comuniste părinții mei au fost declarați chiaburi. În fond, erau proprietarii a 16 ha de pământ!”).

Viitorul poet urmează școala primară în satul natal („în satul meu se făcea o școală extrem de serioasă...”), iar apoi Liceul Moise Nicoară la Arad (care „avea un extraordinar director, pe Ascaniu Crișan, profesor de matematici”).

Profesorul de română care îl cucerește pe tânărul venit de la țară este Alecu Constantinescu (tatăl dramaturgului Paul Everac).

Încă din liceu, Ștefan Augustin Doinaș citește poezie (Vasile Alecsandri, Dimitrie Bolintineanu, Mihai Eminescu, Octavian Goga, George Coșbuc, dar și Tudor Arghezi, Ion Barbu, Stephane Mallarmé, Paul Valéry) și critică de poezie („mențiunile critice ale lui Perpessicius... .. alături de el, adevăratul meu dascăl de poezie a fost Vladimir Streinu”).

În toamna anului 1941, absolventul de liceu pleacă la Sibiu - unde se refugiase Universitatea clujeană, după trecerea Ardealului de Nord sub jurisdicție maghiară - și se înscrie la Medicină, dar încă din primul an frecventează și cursurile de la Litere și Filosofie.

În anul 1944 se transferă la această facultate, unde îi are ca profesori pe Lucian Blaga, la istoria culturii, pe Liviu Rusu, la estetică, pe D.D. Roșca, la istoria filosofiei și la filosofia generală. Activează în cadrul Cercului literar de la Sibiu, alături de Ion Negoïtescu, Radu Stanca, Ion Dezideriu Sîrbu, Cornel Regman, Eugen Todoran, Ovidiu Cotruș, Radu Enescu ș.a.

În 1948 absolvă facultatea și se întoarce ca profesor în satul său natal; predă apoi româna la Hălmagiu și, în continuare, la Gurahonț, cheltuind în total cu profesoratul șapte ani (în această perioadă scrie o piesă de teatru, Brutus și fiii săi, un ciclu de sonete intitulat Sonetele mâniei etc.).

În 1955 renunță la învățământ și se stabilește la București, unde îi reîntâlnește pe unii dintre „cerchiști”. Împreună cu ei își face iluzia că, după moartea lui Stalin și venirea la putere în URSS a lui Hrușciiov, se va produce și în România un „dezgheț”.

Trăiește din stilizări și reușește să publice și câte ceva din textele proprii, iar la 1 ian. 1956 se angajează ca redactor la revista Teatru, datorită intervenției lui Radu Stanca.

Arestat la 3 februarie 1957, este condamnat la un an de închisoare „pentru omisiune de denunț”. („...în redacția revistei Teatru - unde mă aflam cu I. D. Sîrbu - a venit Marcel Petrișor, tot un arădean, un originar de pe meleagurile arădene, care ne-a informat despre revoluția din Ungaria. Ne-a spus că, în cazul în care va fi și la noi manifestație, armata va fi de partea noastră, după care vom cere scoaterea limbii ruse din învățământ și așa mai departe... După trei zile Marcel Petrișor a fost arestat, iar eu am fost ridicat după trei luni. De ce? Marcel Petrișor a fost bătut cu ranga ca să spună cu cine a mai stat de vorbă în legătură cu revoluția din Ungaria, aflându-se astfel și despre mine! [...] Eu am fost condamnat la un an, cu circumstanțe atenuante, pentru omisiune de denunț.”)

La 5 februarie 1958 este eliberat, iar la 8 aprilie 1958 se căsătorește cu Irinel Liciu, primă balerină la Operă. Până în 1963 i se interzice să reintre în viața literară. Apoi, George Ivașcu îl angajează la revista Lumea.

Din 1969 începe să lucreze în redacția revistei Secolul XX (al cărei redactor-șef va deveni în 1992). A fost, în ultimul deceniu al vieții, directorul revistei *Secolul XX*, apoi președintele fundației cu același nume, care s-a transformat în *Secolul 21*. Publică numeroase cărți - de poezie, de critică literară - și traduce din mari scriitori ai lumii, remarcându-se printr-o înaltă ținută intelectuală și printr-o atitudine demnă în raport cu autoritățile. Activitatea sa literară acoperă toate genurile, meritele sale culturale și literare i-au fost recunoscute din plin, poetul devenind academician în anul 1992.

În apropierea vârstei de 80 de ani, în 2000, debutează ca prozator, cu volumul *T de la Trezor*.

După 1989 devine membru al Academiei Române și senator (din partea Partidului Alianța Civică) în Parlamentul României, după ce l-a înlocuit pe senatorul decedat René-Radu Policrat. Face și publicistică politică, de pe o poziție anticomunistă intransigentă. A murit pe data de 25 mai 2002.

Imediat după moartea sa, soția sa, fostă prim balerină a Operei Române, Irinel Liciu, se sinucide.

Cercetări recente efectuate de un grup de cercetători ai Consiliului Național de Studiere al Arhivelor Securității (CNSAS) indică faptul că în perioada detenției a devenit informator al Securității statului.

Debutul

A debutat în 1939, cu o poezie, în *Jurnalul literar*, câștigând apoi, cu volumul *Alfabet poetic*, în 1947, premiul Eugen Lovinescu. Volumul însă nu a mai apărut, din cauza instaurării comunismului, eveniment tragic ce l-a trimis în spatele gratiilor, pentru convingerile sale, și pe poet.

Ștefan Augustin Doinaș a reușit să debuteze în poezie abia în 1964, cu volumul *Cartea mareelor*, cuprinzând poeme preluate dintr-un volum mai vechi, rămas nepublicat, *Alfabet poetic*, dar și versuri de dată recentă, marcate de concesiile făcute ideologiei oficiale (care reprezintă însă o excepție în creația sa). Volumul marca tranziția poeziei sale de la baladă la o poezie mai cerebrală.

A teoretizat alături de alți poeți membri ai Cercului literar de la Sibiu (în special, Radu Stanca) estetica baladei în poezie. În timpul studenției clujeano-sibiene din anii războiului, a fost unul dintre membrii de seamă ai Cercului Literar de la Sibiu și a semnat chiar „Manifestul” acestuia, care a apărut în ziarul *Viața* în 1942.

Opera omnia

Alte volume publicate:

Omul cu compasul (1966),

Seminția lui Laocoon (1967),

Papyrus (1974).

Abia în 1978 reușește să-și publice volumul *Alfabet poetic*.

Mai publică *Hesperia* (1979)

Foamea de UNU (1987), înainte de anul de răscruce 1989.

Interiorul unui poem și *Psalmii* sunt câteva dintre semnele poetice pe care ni le-a trimis în anii din urmă.

Ștefan Augustin Doinaș este și autorul unor cărți de eseuri și reflecții pe marginea poeziei românești și a poeziei în general:

Lampa lui Aladin (1970),

Poezie și moda poetică (1972),

Orfeu și tentația realului (1974),

Lectura poeziei (1980).

Cel mai cunoscut poem al său, unul dintre cele mai frumoase scrise vreodată în limba română, este *Mistrețul cu colți de argint*.

Activitatea sa literară acoperă toate genurile, meritele sale culturale și literare i-au fost recunoscute din plin, poetul devenind academician în anul 1992.

Opera

Poezie

Cartea mareelor, Buc., EPL, 1965

Omul cu compasul, Buc., EPL, 1966

Seminția lui Laokoon, Buc., Tin., 1966

Ipostaze, Buc., Tin., 1967

Alter ego, Buc., CR, 1970

Ce mi s-a întâmplat cu două cuvinte, Buc., CR, 1972

Papirus, Buc., CR, 1974

Anotimpul discret, Buc., Em., 1975

Hesperia, Buc., CR, 1979, *Poeme*, Buc., CR, 1983

Vânătoare cu șoim, Buc., CR, 1985

Interiorul unui poem, Buc., CR, 1990

Arie și ecou, 1991

Lamentații, 1993

Aventurile lui Proteu, Buc., Hum., 1995

Alexandru refuzînd apa

Critică literară și eseistică

Lampa lui Diogene, BUC., EPL, 1970

Poezie și modă poetică, Buc., Em., 1972

Orfeu și tentația realului, Buc., Em., 1974

Lectura poeziei, Buc., CR, 1980

Măștile adevărului poetic, Buc., CR, 1992

Poeți români, Buc., Em., 1999.

Literatură pentru copii

Povești cum altele nu-s, Buc., IC, 1974

Povestea celor zece frați, Buc., IC, 1976.

Teatru

Brutus și fiii săi, tragedie, 1996.

Proză

T de la Trezor, proze, Buc., Ed. Fundația Culturală „Secolul 21”, 2000.

Antologii

Versuri, Buc., Em., 1972,

Versuri, Buc., Alb., col. „CMFP”, 1973,

Alfabet poetic, pref. de Aurel Martin, Buc., Min., col. „BPT”, 1978,

Locuiesc într-o inimă, Buc., Mil., 1978,

Foamea de unu, Buc., Em., 1987,

Născut în Utopia, pref. de Gheorghe Grigurcu, ilustr. de Geta Brătescu, Buc., FCR, 1992, Poezii, Buc., Ed. Vitruviu, 1996.

A fost tradus în franceză, germană, engleză, italiană, spaniolă, macedoneană, sârbă, slovenă, bulgară, maghiară.

Geboren in Utopia, ediție bilingvă româno-germană, traducere Christian W. Schenk, Dionysos Verlag 1996, ISBN 398038716X

Prezent și antologia germană: *Streiflicht, Eine Auswahl zeitgenössischer rumänischer Lyrik*, ins Deutsche übertragen von Christian W. Schenk, Dionysos Verlag, Kastellaun, 1994, ISBN 3-9803871-1-9

Traduceri

A tradus din marii poeți ai lumii, începând cu *Faust* de Goethe și continuând cu poemele lui Hölderlin, Stéphane Mallarmé, Gottfried Benn și Paul Valéry.

A mai tradus și din Giovanni Papini, Gerhart Hauptmann, Jorge Guillen, Ruben Dario, Gottfried Benn, Wolf Aichelburg, Martin Buber, Boris Lavreniov ș.a.

Note

Ștefan Aug. Doinaș, Alex. Ștefănescu, *România literară* - anul 2002, numărul 16, accesat la 17 iulie 2013

Foștii șefi ai Securității, găsiți vinovați după 20 de ani, 16 ianuarie 2010, Mirela Corlățan, *Evenimentul zilei*, accesat la 30 decembrie 2011

Bibliografie

Emil Șimăndan, „Templul memoriei. Ștefan Augustin Doinaș în dialog cu Emil Șimăndan”, Ed. „Ioan Slavici” Arad - 1998.

Legături externe

Membrii Academiei Române din 1866 până în prezent – D

Articole biografice

„O iubire așa de mare ucide", 16 februarie 2004, *Jurnalul Național*

A plecat din dans și s-a refugiat în iubire, 24 aprilie 2008, Razvan Barbulescu, *Jurnalul Național*

VIDEO 11 ani de la cea mai frumoasă tragedie din cultura română. Moartea poetului Ștefan Augustin Doinaș și sinuciderea balerinei Irinel Liciu, 25 mai 2013, Cristian Delcea, *Adevărul*

VIDEO Ștefan Augustin Doinaș, personalitate de seamă a literaturii române. El a fost căsătorit cu Irinel Liciu, primă balerină la Operă, 14 noiembrie 2013, Untaru Claudia, *Adevărul*

Poetul și balerina: povestea de iubire care a rezistat deși a existat infidelitatea, 1 mai 2014, Untaru Claudia, *Adevărul*

<http://cleopatra-lorintiu.net/fr/doinas/>